

Overweging 1^e zondag van de veertigdagentijd

Lezingen: Deuteronomium 26, 4-10 en Lucas 4, 1-13

Beste zusters en broeders, we zijn als geloofsgemeenschap de vastentijd in gegaan, op weg naar Pasen. Met elkaar trekken we door een tijd vol onzekerheid, zowel in de wereld, in Europa, in ons land als in onze parochie. De vertrouwde bondgenootschappen in de wereld staan onder grote druk en lijken plaats te maken voor nieuwe machtsblokken waarin de combinatie van economische kracht, militaire kracht en vernietigingskracht leidend is. Wie kan wie beheersen? Wie kan wie de eigen wil opleggen?

In onze parochie gaan we deze vastentijd in met onzekerheden over hoe het verder gaat. We bidden voor het herstel van pater Simon, we bidden voor de hulp van de Bisschop, voor de hulp van pater Tom, Huub en Luc en andere priesters die met ons de Eucharistie vieren, voor het parochiebestuur en al die anderen die vaak onzichtbaar onze geloofsgemeenschap dienen, die God dienen.

Wij hebben te maken met de machten en krachten van de wereld en landspolitiek en met de machten en krachten die in ons zelf en in onze geloofsgemeenschap werken. We hebben vragen zoals; Hoe blijven we elkaar vasthouden? Hoe trekken we met elkaar door deze woestijn?

Wordt deze vastentijd een tijd van hoop, van bezinning, geleid door de heilige Geest of wordt het een tijd van morren, van terugdeinzen, van afhaken?

Wat kunnen we leren van de geschiedenis die ons is doorgegeven van het volk dat bevrijdt door God door de woestijn trekt?

Wat kunnen we leren van onze Meester Jezus Christus toen hij in de woestijn beproefd werd door de duivel? Wat leren deze ervaringen ons over God en over onszelf?

Laten we eerst naar onszelf kijken.

Wie van ons heeft niet gedacht na het overlijden van pater Ben en na de mededeling dat pater Simon ziek is: Oh, hoe moet het nu verder? Wie gaat nu de parochie leiden, wie gaat ons redden? Hoelang gaat deze onzekerheid duren? Het zijn vragen waarop niet zomaar een antwoord te geven is.

We zijn met elkaar onderweg in een onzekere tijd en worden allemaal uitgenodigd om met nieuwe ogen te kijken en ons af te vragen: waar leidt God ons heen? Wat wil God van ons? Waar is God in onze tocht door deze onzekere tijden? Hoe lang houden wij onzekerheid uit? Veertig dagen of ook langer?

Ik denk dat we net als het volk van toen in de woestijn, maar moeilijk aan de nieuwe situatie kunnen wennen, dat we het liefst de oude situatie willen herstellen, het liefst dat zelf willen organiseren en het lastig vinden om in vertrouwen onze ogen te richten op God, op zijn woord, op zijn trouw, op zijn liefde die tegen alle wetmatigheden van de wereld ingaat, die onze wereld op zijn kop zet. We bidden dat Gods rijk mag komen, maar wel het liefst onder onze voorwaarden. We bidden dat God ons verlost van het kwade, maar we zijn huiverig om in bevrijding te leven, om ons over te geven aan Gods genade.

Het is een groot geluk dat God onze zwakheid kent en dat God ons in Jezus Christus een broeder en leermeester heeft gegeven die ons voorleeft hoe Hij zich heeft overgegeven aan Gods liefde en hoe Hij omgaat met de beproevingen van de duivel.

Want wat leert Jezus ons?

In de woestijn wordt Jezus doordrongen van zijn roeping. Hij heeft bij de Jordaan Gods stem gehoord: 'Jij bent mijn geliefde zoon' en Jezus heeft geantwoord: 'U bent mijn Vader, U behoort ik toe, in Uw dienst sta ik, U dien ik, U alleen, U heb ik lief met al wat Ik ben'.

Als Jezus door de duivel beproefd wordt, zoekt Jezus steun in Gods woord. In Gods woord ervaart Jezus Gods aanwezigheid. Ook verbindt Jezus zich in de woorden die Hij tegen de duivel spreekt met God als de bevrijdende God. Zijn woorden:

- Een mens leeft niet van brood alleen
- De Heer uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen, en
- Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen,

Komen uit het boek Deuteronomium, uit het onderricht dat Mozes in opdracht van God het volk moest leren.

Jezus heeft zijn leerlingen en daarmee ook ons onderricht, ons leefregels gegeven die ons inzicht geven in hoe God met ons is, hoe God leeft in zijn woord, hoe God ons nabij is in Jezus Christus.

Tijdens de beproevingen door de duivel in de woestijn laat Jezus ons zien dat Hij trouw blijft aan Gods weg, aan Gods liefde en antwoordt Jezus Gods trouw met zijn trouw.

Ook wij hebben Ja gezegd tegen Gods weg met ons. Wij zeggen Ja tegen Gods liefde, tegen zijn woord. En we weten dat we zwak zijn, dat we belaagd worden door de duivel, dat we alleen met Gods aanwezigheid in ons midden de duivel kunnen weerstaan. De duivel die uiteen wil drijven wat God heeft samengebracht, de duivel die macht wil uitoefenen waar God liefde, zachtmoedigheid, barmhartigheid en trouw is.

We hebben een keus!

Gaan we achteromkijken, gaan we morren, gaan we God op de proef stellen of beantwoorden we Gods trouw met onze trouw, blijven we hopen in geloof dat God ons leidt en besluiten we oog in oog met alle onzekerheden in de wereld, in de parochie en in ons eigen leven om alleen God te dienen.

Laten we deze vastentijd gebruiken om ons te bezinnen op ons Ja dat we God gegeven hebben.

Laten we ons bezinnen op wat ons Ja betekent in het volgen van Gods weg.

Laten we ons bezinnen op hoe we ondanks alle onzekerheden, ondanks zorgen om wat de toekomst brengen zal voor onze geloofsgemeenschap, God en elkaar trouw te blijven in voor- en in tegenspoed.

Laten we ons bezinnen op het zoeken naar wegen, vertrouwend dat God ons geleid en ons verlost van het kwade.

Laten we bidden om zijn kracht.

Amen.

Greetje Feenstra